

מזבח ועקד את יצחק בנו. כיון שראה הקדוש ברוך הוא אותו מקום, התמלא רחמים. זהו שכתוב ראה ה' וינחם וגו'. מה זה ראה ה'? ראה עקדת יצחק באותו מקום, ושב ורחם עליהם מיד.

ויאמר למלאך המשיחית רב עתה וגו'. מה זה רב? הרי פשוט, קח את הרב. אלא כף הוא, כתוב כאן רב, וכתוב שם רב לכם שבת בהר הזה. אף כף גם רב - רב לך שיהיה מקום זה תחת ידך. שנים רבות היה תחת ידך, מפאן והלאה רב, החזור את המקום לבעליו. ועם כל זה, בדות ובמזון יצא מתחת ידו.

ורמיה נקרא ארונה? אלא כתוב ארונה, וכתוב ארנן. בעוד שאותו מקום היה תחת ידו, נקרא ארונה, ארון של הצד האחר. ועל שנוספו בו אותיות יתרות, כף צריך להוסיף לאותו רע עין, סוד של הצד האחר, ואותה תוספת היא חסרון לו.

בצד הקדשה גורעים לו אותיות, ונוספת קדשות. וזהו סוד הכתוב, (מלכים א' - ז) על שני עשר בקר. גרע מ"ם, שלא כתוב שנים, אלא שני. ולצד האחר נותנים תוספת אותיות, שכתוב ויעש יריעת עזים לאהל על המשכן עשתי עשרה יריעת. תוספת אותיות, והוא חסרון. ובצד הקדשה שני עשר ולא יותר. וכאן עשתי עשרה, והכל הוא חסרון אליו. וכך צריך לאותו רע עין להשלים את העין שלו, והוא בחסרון. (בגומא זו ארונה, תוספת אותיות, ולא כתוב ארון).

בא וראה, צד הקדשה נקרא ארון הברית, ואותו ארון הברית ראוי לגוף להכניס בו דיוקן אדם. ועל סוד זה, אותם חסידים קדושים,

דתמן בנה אברהם מדבחה, ועקד ליה ליצחק בריה. כיון דחמא קדשא בריך הוא ההוא אתר, אתמלי רחמין, קדא הוא דכתיב, (דברי הימים א כא) ראה יי' וינחם וגו'. מהו ראה יי'. חמא עקידת יצחק בההוא אתר, ותב וריחם עלייהו מיד.

ויאמר למלאך המשיחית רב עתה וגו'. מהו רב. הא אוקמיה, טול הרב. אלא הכי הוא, פתיב הקא רב, וכתוב התיב, (דברים א) רב לכם שבת בהר הזה. אוף הכי נמי רב, רב לך למהוי האי אתר תחות ידך, שנין סגיאיין הוה תחות ידך, מפאן ולהלאה רב, אהדר אתרא למאריה. ועם כל דא (בדמא) במותא וממונא נפק מתחות ידיה.

אמאי אקרי ארונה. אלא כתיב ארונה וכתוב ארנן. בעוד דההוא אתר הוה תחות ידיה, אקרי ארונה ארון דסטרא אחרא. ועל דאתוספו ביה אתוון יתיר, הכי אצטרף לאתוספא לההוא רע עין, רזא דסטרא אחרא, וההוא תוספת איהו גריעותא לגביה.

בסטרא קדשה גרעין ליה אתוון, ואתוסף קדושתיה. ודא רזא דכתיב, (מלכים א ז) על שני עשר בקר. גרע מ"ם (דף רי"ד ע"ב) דלא כתיב שנים, אלא שני. ולסטרא אחרא יהבין ליה תוספת אתוון, דכתיב ויעש יריעות עזים לאהל על המשכן עשתי עשרה יריעות, תוספת אתוון ואיהו גריעותא. ובסטרא דקדושה, שני עשר ולא יתיר. והכא עשתי עשרה. וכלא איהו גריעו לגביה, והכי אצטרף לההוא רע עין, לאשלמא עיניה ואיהו בגריעו. (בגומא דא ארונה, תוספת אתוון ולא כתיב ארון).

תא חזי, סטרא דקדושה אקרי ארון הברית. וההוא ארון הברית, אתחזי לגופא